

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

«ΑΥΤΟΙ ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΨΩΜΙ»

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες, φίλες και φίλοι.

Είμαστε σήμερα εδώ, ετούτο τ' απόγευμα, να βάλουμε κάτω κάποια δεδομένα. Να τα δούμε από τη μεριά της λογικής, από τη μεριά των συμφερόντων μας. Να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας. Μα πάνω απ' όλα, κι αυτό έχει σημασία, να δούμε τί κάνουμε. Τί μπορούμε να κάνουμε. Τί θα κάνουμε.

Οι καιροί δεν επιτρέπουν πλέον τη σιωπή. Το σύνθημα της σημερινής εκδήλωσης δεν είναι απλώς λέξεις γραμμένες επάνω σε φυλλάδια ή πανό. Κλιμακώνουμε.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει νοικοκυριό, όχι μόνο εδώ στο Χαλάνδρι, αλλά σε όλη την Ελλάδα, που δεν συζητά για τους πολέμους. Τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Ειδικά τον τελευταίο που ξέσπασε στο Ιράν. Που παρακολουθεί. Οργίζεται. Αγανακτεί. Αυτό δεν κάνουμε;

Και πάνω στην οργή και στην αγανάκτηση, αυθόρμητα βγαίνει το ερώτημα. Γιατί πάλι πόλεμος; Μία στη Γάζα, στη Δυτική Όχθη, στον Λίβανο, μία στην Ουκρανία, τώρα στο Ιράν. Παλαιότερα στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Λιβύη. Στη Συρία. Πόσα; 10 μέτωπα. Στην εποχή μας. Στο σήμερα. Όσα τουλάχιστον δημοσιοποιούνται. Γιατί υπάρχουν πολλά περισσότερα που δεν τα μαθαίνουμε. Δεν θέλουν να τα ακούσουμε. 56 περίπου πολεμικές συρράξεις υπάρχουν. Ε δεν τις λες και λίγες.

Αυτοί οι πόλεμοι δεν είναι δικοί μας πόλεμοι. Δεν είναι πόλεμοι των λαών. Δεν γίνονται για τα συμφέροντα μας. Για τα συμφέροντα των λαών. Για τα συμφέροντα των πολλών. Είμαστε οι πολλοί.

Γίνονται για τα συμφέροντα των λίγων. Των κεφαλαιοκρατών. Των καπιταλιστών. Που καρπώνονται το αποτέλεσμα της εργασίας όλων μας. Τον πλούτο που παράγουμε εμείς. Μας ξεζουμίζουν βρε αδελφέ. Μας ξεζουμίζουν στην ιμπεριαλιστική ειρήνη τους για να πάρουν τη ζωή μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους τους.

Τα γεγονότα και οι εξελίξεις του σήμερα προσομοιάζουν με την προετοιμασία των αστικών χωρών, των αστικών τάξεων των χωρών αυτών, για τον Β' Παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό Πόλεμο. Βρισκόμαστε, χωρίς υπερβολές, στα πρόθυρα του Γ' Παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού Πολέμου. Πότε θα ξεσπάσει κανείς δεν γνωρίζει. Γνωρίζουμε όμως πέρα κάθε αμφιβολίας ότι οι ιμπεριαλιστές ετοιμάζονται. Και μάλιστα γρήγορα. Μέχρι το 2030 NATO και ΕΕ πρέπει να ετοιμαστούν πολεμικά για την αναμέτρηση με το αντίπαλο στρατόπεδο, Ρωσίας Κίνας. Οι ΗΠΑ ήδη το λένε. Σήμερα εχθρός μας είναι η Κίνα. Προσπαθεί να επιβληθεί παγκόσμια και να μας πάρει την πρωτοκαθεδρία. Έτσι λέει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός.

Τί συνέβη πριν τον Β' Παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό Πόλεμο;

Θα αναφέρω μερικά γεγονότα και συνειρμικά κουμπώστε τα με τη σημερινή εποχή. Για να δείτε. Διαφέρει το τότε με το τώρα;

Μετά την άνοδο των Ναζί το 1933, η χώρα ξεκίνησε έναν μαζικό πολεμικό επανεξοπλισμό. Η οικονομία στράφηκε στην πολεμική βιομηχανία, αναπτύσσοντας τη θεωρία του αστραπιαίου πολέμου που βασιζόταν στον συντονισμό αρμάτων μάχης και αεροπορίας.

Ο φασίστας Μουσολίνι ενίσχυσε τις ένοπλες δυνάμεις με στόχο την κυριαρχία στη Μεσόγειο.

Η Ιαπωνία επικεντρώθηκε στην επέκταση στην Ασία, εκσυγχρονίζοντας τον στόλο και την αεροπορία της για τον έλεγχο του Ειρηνικού.

Η οικονομική προετοιμασία για τον πόλεμο είχε μαύρο τίμημα για τους λαούς. Η καθημερινότητα είχε μετατραπεί σε έναν αγώνα επιβίωσης ενάντια στη φτώχεια και την πείνα.

Για να χρηματοδοτήσουν τα όπλα, οι χώρες επέβαλαν αυστηρότατα μέτρα: δελτίο τροφίμων σχεδόν παντού (Γερμανία, Βρετανία).

Οι συνθήκες εργασίας μεταβλήθηκαν ριζικά. Η οικονομία κάθε χώρας μετατράπηκε σε «πολεμική». Η ανάγκη για μέγιστη παραγωγή πολεμικού εξοπλισμού οδήγησε σε ακραίες καταστάσεις.

Στις ΗΠΑ και στη Μεγάλη Βρετανία εκατομμύρια γυναίκες μπήκαν στη βαριά βιομηχανία (ναυπηγεία, παραγωγή αεροσκαφών). Μετά τον πόλεμο απολύθηκαν όλες.

Η εργασία ήταν εξαντλητική, με βάρδιες που συχνά ξεπερνούσαν τις 10-12 ώρες, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες του πολέμου. Η ταχύτητα της παραγωγής συχνά οδηγούσε σε αύξηση των εργατικών ατυχημάτων. Η παραγωγή έπρεπε να συνεχίζεται 24 ώρες το 24ωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα.

Στη Μεγάλη Βρετανία, η εβδομάδα εργασίας έφτασε τις 70 έως 72 ώρες. Πολλοί εργάτες δούλευαν 12 ώρες την ημέρα χωρίς ρεπό για εβδομάδες.

Στις ΗΠΑ, οι εργάτες στα ναυπηγεία και τα εργοστάσια αεροσκαφών δούλευαν 55 έως 60 ώρες.

Στη ναζιστική Γερμανία, το επίσημο ωράριο για τους Γερμανούς εργάτες ήταν τουλάχιστον 60 ώρες την εβδομάδα. Για τους καταναγκαστικούς εργάτες το ωράριο ήταν 12 έως 14 ώρες καθημερινά, συχνά χωρίς καθόλου ρεπό.

Οι εργάτες κοιμόνταν δίπλα στις μηχανές τους για να μη χάνουν χρόνο.

Οι μισθοί είχαν μια αντίφαση: ενώ οι ονομαστικοί μισθοί αυξάνονταν, η πραγματική αγοραστική δύναμη των εργατών συχνά κατέρρεε λόγω του πληθωρισμού και της έλλειψης αγαθών.

Η πολεμική προετοιμασία δεν ήταν μόνο εργοστάσια και όπλα. Ήταν μια ολοκληρωτική αναδιοργάνωση της κοινωνίας που επηρέασε κάθε πτυχή της ζωής, από την εκπαίδευση μέχρι την τεχνολογία.

Πριν πέσει η πρώτη σφαίρα, οι χώρες έπρεπε να πείσουν τους πολίτες τους για την αναγκαιότητα του πολέμου:

Στη Γερμανία, ο Γκέμπελς χρησιμοποίησε το ραδιόφωνο (το "Λαϊκό Δέκτη") για να μεταφέρει τη ναζιστική ιδεολογία σε κάθε σπίτι.

Στις ΗΠΑ και τη Βρετανία, οι αφίσες και τα επίκαιρα στους κινηματογράφους δημιουργούσαν μια εικόνα «ιερού καθήκοντος» για την υπεράσπιση της δημοκρατίας.

Στη Βρετανία, ήδη από το 1938, άρχισαν να μοιράζουν αντιασφυξιγόνες μάσκες στον πληθυσμό και να χτίζουν καταφύγια.

Και κάτι ακόμη, πίσω από όλα αυτά. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, προετοιμαζόμενες για τον πόλεμο, επεδίωκαν τον έλεγχο βασικών πυλώνων που θα τους επέτρεπαν να κυριαρχήσουν και να αντέξουν.

1. Πλουτοπαραγωγικοί Πόροι

Ο έλεγχος των πρώτων υλών ήταν το κλειδί για την επιβίωση. Πετρέλαιο: Χωρίς αυτό, τα τανκς, τα αεροπλάνα και τα πλοία ακινητοποιούνταν. Η Γερμανία στόχευε στις πετρελαιοπηγές του Καυκάσου και

της Ρουμανίας, ενώ η Ιαπωνία στις πηγές της Νοτιοανατολικής Ασίας (Ολλανδικές Ανατολικές Ινδίες). Οι Γερμανοί ήθελαν να ελέγξουν το σιδηρομέταλλευμα της Σουηδίας και της Γαλλίας για την παραγωγή χάλυβα. Η Γερμανία επεδίωκε τον έλεγχο των εύφορων πεδιάδων της Ουκρανίας («σιτοβολώννας της Ευρώπης») για να εξασφαλίσει την αυτάρκεια του πληθυσμού της και να αποφύγει τον λιμό που την είχε λυγίσει στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

2. Στρατηγικά Περάσματα (Γεωπολιτικός Έλεγχος)

Ήθελαν να ελέγξουν τους δρόμους μέσω των οποίων μεταφέρονταν οι πόροι. Οι Βρετανοί έπρεπε να κρατήσουν ανοιχτή τη διώρυγα του Σουέζ για να επικοινωνούν με τις αποικίες τους στην Ινδία.

Αντίστοιχα, η Ιταλία και η Γερμανία ήθελαν να την κλείσουν για να αποκόψουν τη Βρετανία.

Η Ιαπωνία ήθελε να εκδιώξει τις ΗΠΑ και τις ευρωπαϊκές δυνάμεις από τον Ειρηνικό Ωκεανό για να ελέγχει τις θαλάσσιες οδούς εμπορίου.

Η Γερμανία επιδίωκε να ελέγξει τον Ατλαντικό με τα υποβρύχιά της, ώστε να σταματήσει τον εφοδιασμό της Βρετανίας από την Αμερική.

Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο επεδίωκαν την ανακατανομή του κόσμου, στοχεύοντας στον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των αγορών και των στρατηγικών περασμάτων.

Ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος γίνεται για την παγκόσμια ηγεμονία, για την παγκόσμια πρωτοκαθεδρία στον ιμπεριαλιστικό χάρτη, όπου η οικονομική και στρατιωτική ισχύς χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση νέων επενδυτικών πεδίων και φθηνών πρώτων υλών.

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες.

Ο πόλεμος δεν διεξάγεται μόνο στα χαρακώματα με όπλα. Διεξάγεται καθημερινά στα ράφια των σούπερ μάρκετ, στους λογαριασμούς του ρεύματος, στις άδειες τσέπες των εργαζομένων, των λαϊκών νοικοκυριών.

Μας λένε ότι "δεν υπάρχουν λεφτά" για την υγεία, ότι "δεν αντέχει η οικονομία" για αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, ότι τα σχολεία πρέπει να λειτουργούν με ελλείψεις, η υγεία να γίνει εμπόρευμα. Την ίδια στιγμή όμως, βρίσκουν δισεκατομμύρια για εξοπλιστικά προγράμματα - μαμούθ, για φρεγάτες και μαχητικά αεροσκάφη.

Τρέχουμε από το πρωί ως το βράδυ να προλάβουμε την καθημερινότητα. Όλα ακριβά. Τρόφιμα, ενέργεια, καύσιμα, υγεία, παιδεία, διασκέδαση, ψυχαγωγία, διακοπές. Τα πάντα όλα. Το ξαναζήσαμε, όπως τότε, μετά την επέμβαση της Ρωσίας στην Ουκρανία.

Κάθε φορά που γίνεται ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος οι λαοί ή θα χύνουν το αίμα τους ή θα πληρώνουν τους πολέμους των ιμπεριαλιστών.

Τίποτα απ' ότι συμβαίνει σήμερα δεν είναι τυχαίο. Τίποτα δεν γίνεται και δεν αφήνεται στην τύχη του. Όλα προγραμματισμένα και μελετημένα, από τους ιμπεριαλιστές/καπιταλιστές.

Πρόσφατα, τον Γενάρη, ο επίσημος φορέας του αμερικανικού στρατού για το επιχειρησιακό περιβάλλον, διοργάνωσε μαζί με αμερικανικό κολλέγιο διαδικτυακή ημερίδα, με τίτλο: «Ανταγωνισμός και Σύγκρουση Μεγάλων Δυνάμεων στην Εποχή της Απολυταρχικής Συμμαχίας». Δεν έγινε τυχαία.

Έγινε για να μαζέψουν πληροφορίες και να βγάλουν συμπεράσματα για το τί πρέπει να προσέξουν οι ΗΠΑ, πώς πρέπει να προετοιμαστούν για να φτάσουν στον πόλεμο και να έχει και νικηφόρα πορεία.

Κάποια από τα συμπεράσματα της ημερίδας;

Το κύριο πεδίο ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων (εννοώντας την Κίνα, τη Ρωσία, το Ιράν, τη Βόρεια Κορέα κλπ, την υπό διαμόρφωση δηλαδή ευρασιατική ιμπεριαλιστική συμμαχία) **δεν είναι η άμεση στρατιωτική αντιπαράθεση**. Ο ανταγωνισμός διεξάγεται μέσω επιχειρήσεων επιρροής, ευθυγράμμισης συμμάχων και εταίρων, επιβολής του αφηγήματος και οικονομικής εργαλειοποίησης. **Ο έλεγχος κυβερνήσεων και η ψηφιοποίηση είναι τα μελλοντικά πεδία μάχης**. Αναδιαμόρφωση στη συμπεριφορά κρατών και στη στρατηγική τους, χωρίς να εμπλακούν σε ένοπλη σύγκρουση. Η διαμόρφωση της νομιμότητας, της συνοχής και της θέλησης για μάχη μεταξύ εταίρων, αντιπάλων και εγχώριων πληθυσμών, αποτελεί κεντρικό αντικειμενικό σκοπό. Η επιρροή θα καθορίζεται ολοένα και περισσότερο από το ποιος παρέχει τα συστήματα, τα πρότυπα και τις ψηφιακές αρχιτεκτονικές που θα καθιστούν τις αναπτυσσόμενες μεγαλουπόλεις του κόσμου κάτω από έλεγχο.

Και για να μην πάμε μακριά. Τί έγινε στη Βενεζουέλα; Σε μια χώρα όπου η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση του Μαδούρο εγκατέλειψε την παραγωγή πετρελαίου, πνιγμένη στα σκάνδαλα και τη διαφθορά, ο Τραμπ, προτάσσοντας τη νομιμότητα, με το πρόσχημα της ναρκω-τρομοκρατίας, έκανε κυριολεκτικά ντου στην κρεβατοκάμαρα του Μαδούρο και τον άρπαξε μαζί με τη σύζυγό του. Στόχος του ήταν το πετρέλαιο και όχι τα ναρκωτικά.

Σήμερα; Τί γίνεται σήμερα στη Βενεζουέλα; Ο Τραμπ εξασφάλισε μια πιθανή κυβέρνηση του χεριού του. Ήδη, στις 4 του Μάρτη δήλωσε ότι το πετρέλαιο αρχίζει να ρέει από τη Βενεζουέλα. Το πήρε. Αυτός ήταν ο στόχος του.

Στο Ιράν; Αυτό δεν γίνεται τώρα και στο Ιράν; Κλιμάκωση όλων όσων μέχρι τώρα έχτισαν προπαγανδιστικά οι ΗΠΑ. Το αφήγημα για «ανθρώπινα δικαιώματα», για «δημοκρατία στο Ιράν», για «δημοκρατικές λαϊκές ελευθερίες», για «απελευθέρωση από τους μουλάδες» και άλλα τέτοια παρόμοια καλούδια, δεν είναι τωρινό. Πάνω από 20 χρόνια το δουλεύουν. Σήμερα όμως που ο ανταγωνισμός και η διαπάλη με την Κίνα οξύνεται, οι ΗΠΑ θέλουν να βάλουν στο χέρι το Ιράν. Μιλούν για πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, που δεν πρέπει να υπάρχει για το καλό της ανθρωπότητας. Η χώρα που κατέχει πυρηνικά όπλα λέει σε μια άλλη χώρα «μη διανοηθείτε να φτιάξετε πυρηνικά». Δεν είναι γελοίο; Υποκριτικό; Αύγουστος του 45. Χιροσίμα Ναγκασάκι.

Ενώ οι διαπραγματεύσεις ΗΠΑ - Ιράν για το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα ήταν σε εξέλιξη, η αμερικανική στρατιωτική μηχανή συγκέντρωσε τεράστια στρατιωτική δύναμη στον Περσικό Κόλπο και από κοινού με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ προετοίμασε και εξαπέλυσε την ιμπεριαλιστική, μαφιόζικη, εγκληματική τους επίθεση. Οι διαπραγματεύσεις ήταν για τα μάτια του κόσμου.

Το Ιράν είναι η 17η μεγαλύτερη χώρα στον κόσμο. Αποτελεί σημαντικό σημείο διέλευσης για τη Μέση Ανατολή, τον Περσικό Κόλπο, την Κεντρική Ασία, τον Καύκασο και την ινδική υποήπειρο, καθώς και για τρεις θάλασσες, την Κασπία, την Περσική και τη Θάλασσα του Ομάν.

Χάρη ακριβώς σε αυτήν του τη θέση, το Ιράν μπορεί και ελέγχει τη βόρεια πλευρά του Στενού του Ορμούζ που είναι ένα από τα πιο σημαντικά σημεία για τη μεταφορά πετρελαίου σε παγκόσμιο επίπεδο, καθώς περίπου το 20% του παγκόσμιου εμπορίου πετρελαίου διέρχεται από εκεί, ενώ και το 75% των παγκόσμιων αποθεμάτων πετρελαίου βρίσκονται σε αυτή την περιοχή.

Είναι η 4^η χώρα στον κόσμο σε αποθέματα πετρελαίου και η 2^η σε φυσικό αέριο, μετά τη Ρωσία. Διαθέτει ορυκτό πλούτο όπως γραφίτη (που χρησιμοποιείται στις μπαταρίες ηλεκτροκίνησης), σπάνιες γαίες όπως κοιτάσματα λιθίου κ.ά. Είναι στους σχεδιασμούς της Κίνας για τους λεγόμενους δρόμους του μεταξίου.

Το Ιράν παίζει σημαντικό ρόλο στο υπό διαμόρφωση ευρασιατικό ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο όπου ηγούνται η Κίνα και η Ρωσία. Το 2023 η Κίνα ήταν ο πρώτος εμπορικός εταίρος του Ιράν (το 30% του συνολικού εμπορίου του) και το 2025 αγόρασε το 15% του πετρελαίου της από το Ιράν, το 90% του οποίου μεταφέρθηκε από τον θαλάσσιο δρόμο και είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ιρανικού φυσικού αερίου.

Η επίθεση κατά του Ιράν ήταν αναμενόμενη και υπηρετεί τον στόχο της αποκαλούμενης «νέας Μέσης Ανατολής». Ξαναμοίρασμα του κόσμου.

Το Ιράν, βλέποντας ότι δέχεται απρόκλητα πυραύλους από αμερικανοΝΑΤΟικές βάσεις, αεροπλάνα και πλοία να κυκλοφορούν από χώρες τριγύρω του, απαντά με απειλές. «Θα επιτεθούμε σε κάθε αμερικανοΝΑΤΟική βάση όπου και αν βρίσκεται, ακόμη και στην Ευρώπη, που χρησιμοποιείται εναντίον μας».

Το είπε και το έκανε το Ιράν. Χτύπησε και συνεχίζει τις αντεπιθέσεις του. Στη Σαουδική Αραβία, το Κατάρ, το Μπαχρέιν, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Να καταστρέφει σημαντικές στρατιωτικές υποδομές και όχι μόνο. Κτυπάει κάθε υποδομή που βοηθά μια στρατιωτική επιχείρηση. Και το σημαντικότερο; Εκεί που πονά ο ιμπεριαλιστής αντίπαλός του. Μου κόβεις κέρδος, θα σου κόψω κέρδος.

Βασικό στοιχείο του σημερινού πολέμου είναι ο ενεργειακός πόλεμος. Στοιχείο που ξεχωρίζει στον σημερινό πόλεμο είναι ότι ήδη από τις πρώτες μέρες του έχουν στοχοποιηθεί και χτυπηθεί διυλιστήρια πετρελαίου, εγκαταστάσεις LNG, θερματικοί σταθμοί αποθήκευσης και φόρτωσης καυσίμων, δεξαμενόπλοια - χαρακτηριστικό κι αυτό της «ασφάλειας» που προσφέρουν οι υποδομές αυτές στο πλαίσιο των ανταγωνισμών.

Και κάπου εδώ, στα χτυπήματα του Ιράν, μπαίνει στο στόχαστρο και η Κύπρος. Στην Κύπρο βρίσκονται βρετανικές βάσεις στο Ακρωτήριο και στη Δεκέλεια, που θεωρούνται βρετανικό έδαφος. Η βρετανική βάση στην Κύπρο δέχθηκε τα ξημερώματα της Κυριακής τα πρώτα ιρανικά drones, ως αντίποινα στην αμερικανοϊσραηλινή επίθεση εναντίον του. Σήμερα η Κύπρος έχει ζωστεί με πολεμικά πλοία. Για την ασφάλεια του Κυπριακού λαού; Του ελληνισμού όπως λέει ο πρωθυπουργός μας; Όχι. Για την ασφάλεια των συμφερόντων των χωρών που εμπλέκονται.

Είναι ενταγμένα σε ευρύτερα ΝΑΤΟικά σχέδια στην περιοχή και μπλέκουν βαθύτερα την Κύπρο και την Ελλάδα στον πόλεμο. Αυτό προστατεύουν ό,τι κι αν ισχυριστούν τα κυβερνητικά και άλλα φερέφωνα τα οποία καλύπτουν μεθοδικά τις ευθύνες της Βρετανίας και του αμερικανοΝΑΤΟικού ιμπεριαλισμού για την τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο και τον παρουσιάζουν τώρα ως προστάτη και καλά του νησιού. Ντροπή λοιπόν.

Η χώρα μας έχει αμερικανοΝΑΤΟικές βάσεις και υποδομές. Η Σούδα βρίσκεται στο στόχαστρο των Ιρανών. Ήδη δύο από τα τέσσερα drones που αναχαιτίστηκαν στην Κύπρο είχαν τελικό στόχο τη βάση της Σούδας.

Το παράδειγμα της Κύπρου, και όχι μόνο, καταρρίπτει όλα τα αφηγήματα της κυβέρνησης και όλων των κομμάτων του ευρωΝΑΤΟικού τόξου περί ασφάλειας με την ύπαρξη βάσεων στα εδάφη μας.

Κάθε σημείο, που πατάει αμερικανοΝΑΤΟικό πόδι δολοφόνων, κάθε χώρος που χρησιμοποιείται ως πολεμικό ορμητήριο ευρωΝΑΤΟικών φονιάδων για να σκοτώνονται άλλοι λαοί είναι κίνδυνος για τον λαό μας. Μαγνήτης αντιποίνων.

Η κυβέρνηση της ΝΔ και όλα τα ευρωΝΑΤΟικά κόμματα που συμμαχούν στρατηγικά σε αυτά τα ζητήματα έχουν τεράστιες ευθύνες. Εμπλέκουν τη χώρα και τον λαό μας στα παιχνίδια των ιμπεριαλιστών και της εγχώριας αστικής τάξης που προσδοκά ωφελήματα από τους πολέμους. Είτε ως πολεμική βιομηχανία, είτε ως κατασκευαστικοί όμιλοι, είτε ως όμιλοι ενέργειας κλπ.

Η εμπλοκή της χώρας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ-Ισραήλ είναι «τρόπος ύπαρξης» για την ελληνική αστική τάξη, τον ελληνικό καπιταλισμό.

Εμπλοκή» δεν υπάρχει μόνο όταν φεύγει ένα βομβαρδιστικό από τη Σούδα για να συμβάλει στη σφαγή λαών στη Μέση Ανατολή. Υπάρχει και όταν η Σούδα, η Αλεξανδρούπολη, η Λάρισα, η Ανδραβίδα κ.λπ. αξιοποιούνται υποστηρικτικά, για λόγους ανεφοδιασμού, πολύμορφων διευκολύνσεων για τους πολεμικούς σκοπούς.

Δεν λησμονούμε ότι, όπου πάτησε η στρατιωτική μπότα των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ μόνο καταστροφή έφερε για τους λαούς, θάνατο, μετανάστευση, προσφυγιά, φράχτες, στρατόπεδα, πνιγμούς.

Πότε για τη «δημοκρατία», την «ελευθερία», τα «ανθρώπινα δικαιώματα», την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας», την κατοχή «όπλων μαζικής καταστροφής» και με άλλα προσχήματα, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ με κοινό σχεδιασμό και στρατιωτικές επεμβάσεις διέλυσαν τη Γιουγκοσλαβία, εισέβαλαν σε Αφγανιστάν, Ιράκ, Λιβύη και Συρία, επιβάλλοντας σ' αυτή το καθεστώς των τζιχαντιστών.

Με τη δύναμη των όπλων και τη στήριξη του ευρωατλαντικού ιμπεριαλισμού, το Ισραήλ διατηρεί την πολύχρονη κατοχή στην Παλαιστίνη.

Μετατρέπουν σε αμερικανικό και ισραηλινό προτεκτοράτο μέσω του λεγόμενου «Συμβουλίου Ειρήνης» που έχει στήσει ο Τραμπ, ενώ το Ισραήλ βομβαρδίζει τη Βηρυτό και άλλες πόλεις, εισβάλλει στον Λίβανο. Απειλούν το νησί της επανάστασης, την Κούβα. Τη Γροιλανδία. Τον Παναμά.

Και το ερώτημα. Εμείς τί κάνουμε; Τί μπορούμε να κάνουμε; Μπορούμε να τα βάλουμε με τους ιμπεριαλιστές; Με τους καπιταλιστές; Έχουν τη δύναμη. Έχουν το χρήμα. Έχουν τα όπλα. Έχουν τα πάντα. Ελέγχουν τα πάντα.

Η απάντηση είναι ΝΑΙ. ΝΑΙ, με κεφαλαία γράμματα. Μπορούμε να τα βάλουμε με τους καπιταλιστές, αρκεί να βγούμε μπροστά. Ο πόλεμός τους δεν είναι πόλεμός μας. Είμαστε πολλοί. Είναι λίγοι. Αρκεί να το πιστέψουμε. Πρέπει να το πιστέψουμε. Δεν έχουν τα πάντα. Μας φοβούνται. Φοβούνται τη δύναμη του μαζικού λαϊκού κινήματος. Την ανάπτυξή του. Τη μαζικοποίησή του. Τα όπλα τους μπροστά στην οργή και την αγανάκτησή μας είναι ένα τίποτα. Αδύναμα.

Τώρα είναι που πρέπει να ξεσηκωθούμε. Όλοι μας. Δεν μπορεί ο λαός μας να μένει απαθής. Να κάθεται αμέτοχος. Δεν περιμένουμε να μας βρει το κακό.

Έχουμε την πείρα και την εμπειρία. Η εργατική τάξη δείχνει τον δρόμο. Τον δρόμο της ανατροπής. Της ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Αυτουνού του βραχνά που γεννά πολέμους. Που φέρνει την καταστροφή και τον θάνατο. Που μας παίρνει τη ζωή. Πότε με ειρηνικά όπλα, φτώχεια, ακρίβεια, ανέχεια, πότε με αληθινά όπλα, που σκοτώνουν.

Για να κερδίσουμε εμείς, πρέπει να χάσουν αυτοί. Οι καπιταλιστές. Η αστική τάξη.

Το ζήτημα της εξόδου από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, της διεξόδου απ' αυτόν, είναι ακριβώς ζήτημα της πορείας και της εξέλιξης της ταξικής πάλης. Αυτό θα κριθεί ουσιαστικά.

Ή από τον πόλεμο θα βγουν ενισχυμένα τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών, των μονοπωλιακών ομίλων, με τις νέες ευκαιρίες, τις νέες μπιζνες τους, τα νέα σχέδιά τους, τους νέους όρους καταλήστευσης των εργαζομένων στις χώρες τους, τις νέες μοιρασιές για να επαναληφθεί αργά ή γρήγορα ο φαύλος κύκλος.

Ή από τον πόλεμο θα βγουν ενισχυμένοι η εργατική τάξη και οι σύμμαχοί της με σοβαρά ρήγματα στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, με ανατροπές σε χώρες.

Αυτή η υπόθεση θα κριθεί από τον αγώνα που δίνουμε και στη χώρα μας για την υπεράσπιση των συμφερόντων της μεγάλης λαϊκής πλειοψηφίας στις σημερινές συνθήκες, με όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά μπροστά μας, την αντιπαράθεση με τα σχέδια, τις επιδιώξεις της αστικής τάξης, των κυβερνήσεων και των διεθνών συμμάχων της.

Δυναμώνουμε τον αγώνα μας ενάντια στο καπιταλιστικό κέρδος που στερεί το οξυγόνο από τους λαούς όλου του κόσμου.

Ο λαός μας έχει αστείρευτη δύναμη και το έχει αποδείξει πολλές φορές και καθημερινά, στους μικρούς και μεγάλους αγώνες της ζωής, με τις μικρές και μεγάλες νίκες του. Πιστεύουμε στην κοινή πάλη των λαών και στη δύναμή τους να συγκρουστούν με τις αστικές τάξεις και τις συμμαχίες τους, για να μη γίνουν «κρέας για τα κανόνια τους».

Από στόμα σε στόμα, από σπίτι σε σπίτι, από γειτονιά σε γειτονιά, σε κάθε χώρο δουλειάς, στα σχολεία μας, στα πανεπιστήμια, σήμερα, αύριο, μεθαύριο, κάθε μέρα, στις κρίσιμες στιγμές που εκτυλίσσονται και που μπορεί να οξυνθούν ακόμα περισσότερο, κάνουμε καθαρό, φωνάζουμε δυνατά ότι δεν υποτασσόμαστε. Οργανώνουμε την αντεπίθεσή μας.

Δεν παραμένουμε θεατές των εξελίξεων. Ρυθμίζουμε εμείς τις εξελίξεις. Βάζουμε τη σφραγίδα μας.

Το απέδειξαν οι λιμενεργάτες στην COSCO που απέτρεψαν τη μεταφορά όπλων στο Ισραήλ.

Η συγκλονιστική απεργία των λιμενεργατών από 20 λιμάνια της Μεσογείου με σύνθημα “δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο”. Έμπρακτη αναγνώριση ότι ο εργάτης στην άλλη πλευρά των συνόρων έχει τα ίδια προβλήματα, τις ίδιες αγωνίες και τις ίδιες ανάγκες με εμάς.

Το 1943 με τα δελτία επιστράτευσης.

Το 1999 με τα άρματα που πήγαν στα λαδάδικα της Θεσσαλονίκης.

Πρόσφατα, ο πρώην υπουργός στρατού των ΗΠΑ δήλωσε: «Το “USS Gerald Ford” βρέθηκε στη Σούδα, αλλά λόγω διαδηλώσεων εκτιμήθηκε ότι δεν μπορούσε να δώσει άδεια εξόδου στο πλήρωμά του, με αποτέλεσμα να μετακινηθεί στην Κροατία. Ντροπή! Δεν είναι δυνατόν η ισχυρότερη ναυτική πλατφόρμα των ΗΠΑ να μην μπορεί να παραμείνει στην Ελλάδα με ασφάλεια. Αυτό δείχνει ότι απαιτείται μια βαθύτερη αλλαγή νοοτροπίας».

Μας θέλουν χωρισμένους. Μας θέλουν να βλέπουμε τον διπλανό μας ως απειλή, ανάλογα με τη σημαία που κρατάει ή τη γλώσσα που μιλάει. Γιατί ένας λαός διχασμένος είναι ένας λαός αδύναμος. Όμως η αλληλεγγύη είναι το μόνο σύνορο που δεν μπορούν να περιφράξουν.

Είναι η αλληλεγγύη προς τον πρόσφυγα που ξεριζώθηκε από τις βόμβες.

Είναι η στήριξη στον συνάνθρωπο που δεν μπορεί να πληρώσει το νοίκι του επειδή ο μισθός του εξανεμίστηκε από τον πληθωρισμό.

Αυτή η αλληλεγγύη είναι η δική μας "διπλωματία". Είναι η απόδειξη ότι η ειρήνη δεν υπογράφεται σε χρυσά γραφεία από ανθρώπους με κουστούμια, αλλά χτίζεται στους δρόμους, στις πλατείες και στους χώρους δουλειάς. Όταν εμείς ενώνουμε τις φωνές μας, η πολεμική τους ιαχή ακούγεται αδύναμη.

Η ιστορία είναι γεμάτη από στιγμές όπου οι "ισχυροί" αποφάσισαν να λύσουν τις διαφορές τους πάνω στις πλάτες των λαών. Αλλά η ιστορία είναι επίσης γεμάτη από το μεγαλείο της δικής μας τάξης, της τάξης των ανθρώπων του μόχθου.

Θυμόμαστε το 1917, όταν μέσα στις στάχτες του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, η κραυγή για "Ειρήνη, Ψωμί και Γη" άλλαξε τον ρου της ανθρωπότητας.

Κάθε φορά που ο λαός είπε "φτάνει", οι πολεμικές μηχανές σκούριασαν. Η μνήμη μας είναι το όπλο μας ενάντια στη λήθη που προσπαθούν να μας επιβάλουν.

Κλιμακώνουμε την αντιιμπεριαλιστική μας δράση. Κλιμακώνουμε την πάλη μας. Όχι με ευχολόγια, αλλά με οργάνωση. Σε κάθε σωματείο, σε κάθε γειτονιά, σε κάθε σχολή. Η πάλη για την ειρήνη ξεκινά από την πάλη ενάντια στις απολύσεις, ενάντια στους πλειστηριασμούς, ενάντια στην υποβάθμιση της ζωής μας.

Κάθε φορά που διεκδικούμε ένα ευρώ παραπάνω στο μεροκάματο, αφαιρούμε ένα ευρώ από την πολεμική τους προπαγάνδα. Κάθε φορά που γεμίζουμε τους δρόμους, τους αναγκάζουμε να αναδιπλωθούν. Η δική μας κλιμάκωση είναι η μαζικότητα, η ενότητα και η αποφασιστικότητα να μην τους αφήσουμε να μας σύρουν στο χάος τους.

Δεν δεχόμαστε να γίνει η πατρίδα μας ορμητήριο πολέμου ούτε στόχος αντιποίνων. Τα λιμάνια μας, οι δρόμοι μας και οι υποδομές μας ανήκουν στον λαό και στις ανάγκες του, όχι στις ιμπεριαλιστικές στρατιωτικές μηχανές.

Απαιτούμε τη μεταφορά των κονδυλίων από τους υπέρογκους εξοπλισμούς στην ενίσχυση ενός δωρεάν δημόσιου συστήματος Υγείας, μιας δωρεάν δημόσιας παιδείας.

Η ασφάλεια ενός λαού δεν μετριέται με πυραύλους, αλλά με το αν έχει γιατρούς και δασκάλους για τα παιδιά του.

Απαιτούμε πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Τώρα! Όχι ψίχουλα που τα τρώει ο πληθωρισμός πριν φτάσουν στην τσέπη. Θέλουμε μισθούς που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες μας και να μας επιτρέπουν να ζούμε με το κεφάλι ψηλά.

Απαιτούμε δραστική μείωση και πλαφόν στις τιμές της ενέργειας και των βασικών αγαθών. Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης. Δεν μπορεί το ψωμί και το γάλα να θεωρούνται είδη πολυτελείας την ώρα που οι εταιρείες ενέργειας καταγράφουν κέρδη-ρεκόρ.

Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη ή "κορακιού" επενδυτή. Η στέγη είναι δικαίωμα, όχι εμπόρευμα που θυσιάζεται στον βωμό της οικονομικής κρίσης που έφεραν οι δικοί τους πόλεμοι.

Αυτά τα αιτήματα είναι η δική μας γραμμή άμυνας. Είναι ο τρόπος μας να πούμε ότι η ζωή μας αξίζει περισσότερο από τα κέρδη τους.

Μέρα με τη μέρα γινόμαστε περισσότεροι. Μικροί και μεγάλοι. Από κάθε χώρο δουλειάς και μόρφωσης. Διαδίδουμε τα μηνύματά μας. Γιατί θέλουμε να ζήσουμε σε έναν κόσμο ειρηνικό, που θα πάψει η

εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Και αυτό θα γίνει μόνο όταν ανατραπεί ο εκμεταλλευτής του εκμεταλλεόμενου. Ο καπιταλισμός.

Απαιτούμε δυνατά και ξεκάθαρα:

- Απεμπλοκή της Ελλάδας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους.
- Να σταματήσει εδώ και τώρα κάθε εμπλοκή της Ελλάδας στο βρώμικο πόλεμο των ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν.
- Να διακοπεί κάθε στρατιωτική συνεργασία με τις ΗΠΑ και το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ!
- Να κλείσουν όλες οι ξένες στρατιωτικές βάσεις και τα στρατηγεία στην Ελλάδα.
- Να επιστρέψουν όλες οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις που βρίσκονται σε αποστολές εκτός συνόρων. Οι φρεγάτες. Τα πολεμικά αεροσκάφη. Το προσωπικό.
- Να επιστρέψει άμεσα η ελληνική πυροβολαρχία patriot από τη Σαουδική Αραβία.
- Να μην τολμήσει η κυβέρνηση να στείλει στρατιωτική δύναμη στη Γάζα.
- Κανένας αξιωματικός, υπαξιωματικός, στρατιώτης εκτός συνόρων.
- Καμιά συμμετοχή – καμιά διευκόλυνση στην αμερικανοΝΑΤΟική μηχανή του θανάτου, με χρησιμοποίηση των δημόσιων υποδομών της χώρας που ο λαός μας έχει πληρώσει ακριβά.
- Να δυναμώσει η αλληλεγγύη στους λαούς του Ιράν, της Παλαιστίνης, του Λιβάνου, της Κούβας, της Βενεζουέλας, της Ουκρανίας, της Ρωσίας, στα θύματα των πολέμων, στους ξεριζωμένους πρόσφυγες.
- Κάτω τα χέρια από την Κούβα.
- Αποδέσμευση από NATO - ΕΕ με τον λαό κυρίαρχο στον τόπο του.
- Να μην πληρώσει ο λαός μας αλλά το κεφάλαιο τις οικονομικές συνέπειες του πολέμου.

Βαδίζουμε στα χνάρια του Γρηγόρη Λαμπράκη. Συμμετέχουμε στο Πανελλαδικό Διήμερο Αντιιμπεριαλιστικής Δράσης, που διοργανώνει η ΕΕΔΥΕ και θα πραγματοποιηθεί στις 16 και 17 Μάη, με κορύφωση την 43η Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης στην Αττική. Η Μαραθώνια Πορεία θα γίνει την Κυριακή 17 Μάη, με έναρξη στις 8 π.μ. από τον Τύμβο Μαραθώνα και τερματισμό στις 8 μ.μ. στην πλατεία Συντάγματος.

Πρέπει να είμαστε και θα είμαστε όλοι εκεί. Όσο το δυνατόν περισσότεροι. Για να φτάσει το μήνυμα παντού. Εντός και εκτός Ελλάδας.

Κλείνοντας, ας κρατήσουμε μια σκέψη: Αυτοί έχουν τα όπλα, τις τράπεζες και τα μέσα ενημέρωσης. Εμείς όμως έχουμε το δίκιο και ο ένας τον άλλον. Η ιστορία δεν γράφεται από αυτούς που κλείνονται σε σκοτεινά δωμάτια και χαράζουν σύνορα με το αίμα των λαών. Η ιστορία γράφεται από εμάς, στους δρόμους του αγώνα.

Απαντάμε στην κλιμάκωση του θανάτου με την κλιμάκωση της ελπίδας.

Απαντάμε στον πόλεμό τους με την οργάνωση της δικής μας ειρήνης.

Απαντάμε στην πείνα τους με τη διεκδίκηση του δικού μας ψωμιού.

Δεν θα σταματήσουμε μέχρι η ειρήνη να μην είναι απλώς το διάλειμμα ανάμεσα σε δύο πολέμους, αλλά ο τρόπος που ζουν οι λαοί τη ζωή τους.

Συνεχίζουμε! Κλιμακώνουμε! Νικάμε!

Σας ευχαριστώ.